

[Lange.]

Afviklingslov, at det tværtimod rummer Mulighed for en stærk Udvidelse af det Tvangssystem, som store Dele af vort Erhvervsliv er underkastet.

Nu udtalte den højtærede Handelsminister, at Lovforslaget ikke var væsensforskelligt fra den nuværende Ordning, og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Ludvig Christensen) fremhævede stærkt, at det ikke havde været Oppositionen i det andet høje Ting muligt at paapege Forhold, der gjorde Ordningen efter dette Lovforslag væsensforskellig fra den nugældende. Ja, det sete afhænger jo af Øjnene, der ser, og jeg kan ikke se paa dette Forslag, uden at jeg maa synes, at det betyder en betydelig Skærpelse. Der er for det første det meget væsentlige, at man ved at foreslaa, at denne Ordning skal vare i halvandet Aar, gør det til en blivende Ordning i Modsætning til de Love, vi hidtil har haft gennemført, der har været ganske kortvarige, af rent midlertidig Karakter, og det betyder en meget væsentlig Forskel, fordi Rigsdagen ved Love, der kun har en kort Gyldighedstid, er i Stand til at føre en vis Kontrol, er i Stand til at gribe ind, hvis den, der skal administrere Lovene, efter Rigsdagens Opfattelse gaar for vidt. Men dertil kommer, at vi ogsaa med Hensyn til Gennemførelsen af de tidligere og nugældende Love har lagt noget mere Vægt paa Bestemmelsen om, at den højtærede Handelsminister skulde træffe sine Bestemmelser efter Forhandling med Rigsdagens Valutaudvalg, end man fra anden Side har gjort; vi har dog troet, det maatte være den højtærede Handelsministers Opgave at søge at opnaa Enighed med Rigsdagens Valutaudvalg om disse for vort Erhvervsliv meget vigtige Afgørelser.

Dernæst indeholder den nugældende Lov en Bestemmelse, som efter min Mening i høj Grad adskiller den fra det Forslag, der her foreligger, idet den indeholder den Bestemmelse, at Valutacentralens Virksomhed vil være at begrænse i sit hidtidige Omfang eller at ophæve. Hvis det Forslag, der i Dag behandles i dette høje Ting, blev gennemført, vilde den højtærede Handelsminister have Mu-

lighed for at udvide Omfanget af Valutacentralens Virksomhed.

Jeg skal saa blot pege paa een Ting til. Det foreliggende Forslag bemyndiger den højtærede Handelsminister til at centralisere Importen af vigtige Varer. Er det ikke en overordentlig stor Udvidelse af den højtærede Handelsministers Bemyndigelse efter den gældende Lov?

Foruden det, jeg har nævnt om Bestemmelserne i den gældende Valutalovs § 7, paalægger den ogsaa Handelsministeren og Finansministeren at føre Forhandlinger med Rigsdagen om de Foranstaltninger, der skal træffes, men den højtærede Handelsminister er i hvert Fald gaet uhyre let hen over de Forhandlinger med Rigsdagen, som Bestemmelsen i § 7 kræver. Paa intet Tidspunkt har der været ført virkelige Forhandlinger med Rigsdagens Valutaudvalg — vi ved jo, at Udtrykket „Rigsdagen“ i Loven efter en senere Forhandling kunde fortolkes saaledes, at man ved Rigsdagen forstod Rigsdagens Valutaudvalg. Virkelige Forhandlinger har der ikke været ført i Rigsdagens Valutaudvalg, og heller ikke i det andet høje Ting har der ved Behandlingen af Lovforslaget været nogen Mulighed for at komme til en Forhandling med den høje Regering, hvilket jeg i høj Grad maa bebrejde Regeringen. Skal Foranstaltninger af saa ganske ekstraordinær Art som dem, vi har levet under i de sidste tre Fjerdingaar, gennemføres, saa er det ikke nok — det har for øvrigt været fremhævet af den ærede Ordfører for Partiet Venstre, og jeg er ganske enig med ham deri —, at der staar et lille Flertal bagved Regeringen. Man kan maaske endda sige, at det er tvivlsomt, om der staar et lille Flertal bagved Regeringen i denne Sag; men selv om det er Tilfældet, er det efter min Mening ikke nok. Gennemførelsen af saadanne Foranstaltninger er kun rimelig, naar hele Befolkningen eller i hvert Fald et ganske overvejende Flertal af Befolkningen staar bag.

En saadan Lovgivning kræver megen Resignation fra de enkelte Partiers Side og fra Erhvervslivets Side. Vi har derfor ogsaa fra mit Partis Side strakt os overordentlig vidt og været villige til store Indrømmelser, som slet ikke var behagelige hverken for det konservative Folkeparti eller for de Erhverv,